

Вийду в поле, стану серед жита,
Задивлюся в небо голубе.
Земле рідна, скільки буду жити,
Стільки і любитиму тебе.

А коли проб'є моя година
І прийде прощатися пора,
Поховай мене, як мати сина,
Вмивши тіло водами Дніпра.

Кров свою віддам твоїй калині,
Пісню — травам, птицям і лісам.
Плоть — піску, чорнозему і глині,
А високі думи — небесам.

Я тебе, кохану і єдину,
Навіть після смерті не покину.
